

Zjednoczonych w Genewie. Działanie naszych przedstawicieli na tych forach winna cechować inicjatywność i ofensywność, a prezentowane przez nich stanowiska winny być szeroko udostępniane opinii polskiej.

Sejm z uznaniem odnosi się do zwiększenia w polskiej polityce zagranicznej wagi przywiązywanej do współpracy z krajami rozwijającymi się. Owocnym przykładem istniejących w tej dziedzinie możliwości była wizyta Prezesa Rady Ministrów, gen. armii Wojciecha Jaruzelskiego, w Republice Indii.

Sejm udziela pełnego poparcia dla dążeń Rządu do zwiększenia roli Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej na arenie międzynarodowej. Jedność narodowa wokół podstawowych racji polityki zagranicznej jest jednym z głównych źródeł jej skuteczności oraz korzyści, jakie przynosi ona krajowi.

Agresywna strategia Stanów Zjednoczonych, realizowana pod hasłem globalnego antykomunizmu, ingeruje w wewnętrzne sprawy Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, dąży do jej wewnętrznej destabilizacji i w rezultacie do podważenia naszego socjalistycznego ustroju. Cenę tego płaci państwo i społeczeństwo. Stany Zjednoczone oraz niektórzy ich sojusznicy podejmują wysiłki zmierzające do naruszenia systemu ukształtowanego w wyniku II wojny światowej, który jest podstawą istniejących w Europie granic oraz rozwiązywania problemu niemieckiego. Zbliżające się obchody 40-lecia zwycięstwa nad faszystowską Rzeszą Niemiecką winny być jednocześnie odpowiedzią dla tych wszystkich w Stanach Zjednoczonych, Republice Federalnej Niemiec i gdzie indziej, którzy kwe-

stionują istniejące i sprawdzone już w ciągu czterech dziesięcioleci struktury pokoju europejskiego.

Sejm stoi na stanowisku, iż polskie służby zagraniczne powinny intensyfikować swoje działania służące rozwiązywaniu problemów społeczno-gospodarczych kraju. Nasza polityka zagraniczna powinna w coraz większym stopniu wyrażać się w kontaktach i przedsięwzięciach inicjujących współpracę między państwami na polu gospodarki, techniki, nauki i kultury.

Szeroko rozwijają się kontakty międzynarodowe Sejmu. Wymiana delegacji poselskich na różnych szczeblach oraz wizyty Marszałka i członków Prezydium Sejmu, a także bieżący dialog, jaki Polski Parlament prowadzi z wieloma parlamentami świata, wspiera w efektywny sposób cele realizowane przez polską politykę zagraniczną.

Dyskusja poselska nad informacją Rządu o aktualnych problemach polityki zagranicznej Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej wykazała, że społeczeństwo polskie opowiada się za dalszą aktywizacją tej polityki, tak aby odzwierciedlając naszą historycznie ukształtowaną osobowość dawała ona wyraz naszej obecności i naszemu stanowisku we wszystkich najważniejszych sprawach współczesnego świata, a szczególnie Europy.

Tak jak Polska wniosła wielki wkład w zwycięstwo nad niemieckim faszyzmem, tak samo pragnie ona być obecna we wszystkim, co umacnia pokój i bezpieczeństwo społeczności międzynarodowej, co kształtuje pokojową przyszłość świata.

Marszałek Sejmu: S. Gucwa

33

UCHWAŁA RADY PAŃSTWA

z dnia 14 lutego 1985 r.

w sprawie tytułu honorowego „Zasłużony dla Kultury Narodowej”.

Na podstawie art. 4 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o ustanowieniu tytułu honorowego „Zasłużony dla Kultury Narodowej” (Dz. U. Nr 52, poz. 270) Rada Państwa stanowi, co następuje:

§ 1. Tytuł honorowy „Zasłużony dla Kultury Narodowej” nadawany będzie z okazji Dnia Kultury.

§ 2. 1. Wniosek o nadanie tytułu honorowego „Zasłużony dla Kultury Narodowej” przedstawia Radzie Państwa Minister Kultury i Sztuki.

2. Wniosek o nadanie tytułu honorowego powinien zawierać:

- 1) dane osobowe oraz dane o przebiegu pracy zawodowej osoby przedstawionej do wyróżnienia,
- 2) opis zasług, uzasadniających nadanie tytułu honorowego, oraz charakterystykę całokształtu pracy zawodowej i postawy społecznej osoby przedstawionej do wyróżnienia,
- 3) opinię kierownika zakładu pracy, w którym pracuje osoba przedstawiona do wyróżnienia, wydaną w porozumieniu z zakładową organizacją polityczną, związkową i radą pracowniczą,
- 4) dane o posiadanych orderach i odznaczeniach.

§ 3. 1. Odznakę tytułu honorowego „Zasłużony dla Kultury Narodowej” stanowi złożony wieniec laurowy,

umieszczony na tle dziesięcioramienną gwiazdą o ramionach na przemian złotych i srebrzonych; u podstawy wieńca znajduje się kolumna jońska, płaszczyzną wewnątrz wieńca zajmuje otok z emalii koloru białego z napisem „Zasłużony dla Kultury Narodowej” oraz tarcza emaliowana koloru czerwonego z nałożonym na nią srebrnym orłem; odwrotna strona odznaki jest gładka, złocena; gwiazda zawieszona jest za pomocą kółka i dwóch uchwytych na prostokątnej klamrze z emalii koloru białego, z dwoma pionowymi paskami z emalii koloru czerwonego; do odwrotnej strony klamry przymocowana jest agrafka. Średnica gwiazdy wynosi 43 mm, szerokość wieńca — 5 mm, szerokość otoku — 4 mm, średnica tarczy — 14 mm, szerokość klamry — 34 mm, jej wysokość — 8 mm.

2. Wzór rysunkowy odznaki zawiera załącznik do uchwały.

§ 4. Osoba wyróżniona tytułem honorowym „Zasłużony dla Kultury Narodowej” otrzymuje odznakę tego tytułu i dyplom o jego nadaniu oraz ma prawo używać tytułu „Zasłużony dla Kultury Narodowej”.

§ 5. Odznakę oraz dyplom tytułu honorowego „Zasłużony dla Kultury Narodowej” wręcza w imieniu Rady Państwa jej przewodniczący, zastępca przewodniczącego lub członek Rady Państwa, członek Rady Ministrów, przewodniczący wojewódzkiej rady narodowej, wojewoda.

§ 6. 1. Odznakę tytułu honorowego „Zasłużony dla Kultury Narodowej” nosi się na prawej stronie piersi.

2. Odznakę tytułu honorowego „Zasłużony dla Kultury Narodowej” nosi się podczas uroczystych akademii, organizowanych z okazji świąt państwowych i Dnia Kultury, oraz w innych okolicznościach według uznania wyróżnionego.

§ 7. 1. Utrata tytułu honorowego „Zasłużony dla Kultury Narodowej” następuje wskutek prawomocnego

skazania na karę dodatkową pozbawienia praw publicznych.

2. Rada Państwa może pozbawić tytułu honorowego w razie stwierdzenia, że osoba wyróżniona stała się niegodna tego tytułu lub że nadanie tytułu nastąpiło w wyniku wprowadzenia w błąd.

§ 8. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Rady Państwa: *H. Jabłoński*

Załącznik do uchwały Rady Państwa
z dnia 14 lutego 1985 r. (poz. 33).

WZÓR ODZNAKI TYTUŁU HONOROWEGO „ZASŁUŻONY DLA KULTURY NARODOWEJ”

34

ZARZĄDZENIE MINISTRÓW SPRAW WEWNĘTRZNYCH I OBRONY NARODOWEJ

z dnia 11 marca 1985 r.

w sprawie przeprowadzenia poboru w 1985 r.

Na podstawie art. 33 ust. 1 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (Dz. U. z 1984 r. Nr 7, poz. 31) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. W okresie od dnia 15 kwietnia do dnia 28 czerwca 1985 r. przeprowadzony zostanie na terenie kraju pobór mężczyzn urodzonych w 1966 r.

2. Obowiązkwowi zgłoszenia się do poboru w terminie określonym w ust. 1 podlegają także mężczyźni, którzy dotychczas nie stawali do poboru:

- 1) urodzeni w latach 1965, 1964, 1963, 1962 i 1961,
- 2) przyjęci na studia do szkół wyższych.

§ 2. Do stawienia się przed rejonowymi komisjami poborowymi wzywa się również:

1) mężczyzn urodzonych:

- a) w latach 1965, 1964, 1963, 1962, 1961, 1960, 1959, 1958 i 1957, którzy nie zostali przeniesieni do rezerwy, jeżeli:

— ubiegają się o odroczenie służby wojskowej z względu na konieczność sprawowania bezpośredniej opieki nad członkiem rodziny lub pro-

wadzenie gospodarstwa rolnego albo o uznanie za jedyne go żywiciela rodziny,

— zostali uznani za czasowo niezdolnych do służby wojskowej, a okres tej niezdolności upływa w 1985 r.,

- b) w latach 1965, 1964, 1963, 1962 i 1961, którzy wnieśli prośbę o ponowne ustalenie zdolności do służby wojskowej lub u których lekarz prowadzący przegląd lekarski stwierdził zmiany w stanie zdrowia,
- c) w latach 1960, 1959, 1958 i 1957, którzy dotychczas nie stawali do poboru,
- 2) studentów i absolwentów szkół wyższych, którzy złożyli podania o odroczenie długotrwałego przeszkolenia wojskowego lub o uznanie za jedyne go żywiciela rodziny.

§ 3. Do poboru w terminie określonym w § 1 ust. 1 wzywa się mężczyzn, którzy:

- 1) kończą w 1985 r. 18 lat życia i zostali przewidziani przez wojskowego komendanta uzupełnień do odbycia przysposobienia wojskowego,
- 2) ukończyli 17 lat życia i zgłosili się ochotniczo do